

РЕШЕНИЕ

№ 1169

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11760** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.229-чл.236 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 2, вр.ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №75410/26.03.2019 г., постановено по н.а.х. дело №10363/2018 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 135-ти състав е отменил на основание чл.63, ал.1, предл.3-то от ЗАНН и чл.11 ЗАНН, вр.чл.80, ал.1, т.5, вр.чл.81, ал.3 НК Наказателно постановление /НП/ №Р-10-213/23.04.2015 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което за нарушение на чл.74, ал.1, т.6, вр.чл.72, ал.1 КЗ на [фирма],[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл.319, ал.1, т.2 КЗ и е прекратил производството по делото.

Решението е оспорено от административно-наказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено, а НП-потвърдено.

Релевираното касационно основание е за нарушение на закона, аргументирано с доводи за неприложимост на разпоредбата за абсолютната давност-чл.81, ал.3 от Наказателния кодекс /НК/, вр.чл.11 от ЗАНН, в административно-наказателното производство.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2, вр.чл.236 от АПК, провери

изцяло съответствието на оспореното определение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е безспорно установено, а и с жалбата не се оспорва от КФН, че към датата на постановяване на оспореното решение-26.03.2019 г. са изминали повече от 4 години и 6 месеца от датата на извършване твърдяното с НП административно нарушение. Следователно изтекла е абсолютната давност по чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК / изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние.

При наличие на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, т.2, за АССГ буди недоумение факта специализиран държавен орган, какъвто е КФН /чл.2, ал.2 от Закона за КФН/, да оспорва прилагането на института на абсолютната давност, изключващ наказателното преследване, в административно-наказателното производство.

С оглед на изложеното, оспореното решение се оставя в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №75410/ 26.03.2019 г., постановено по н.а.х.дело №10363/2018 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.